MIELIPIDE

Kun isäntä emännälleen kiitosta jakaa,
se varmaankin pitkän, yhteisen elämän takaa! **MERJA YLITALO, SASTAMALA**

LUKIJALTA

Eihän laillisteta laittomuutta

Valtioneuvosto on päättänyt ottaa omiin käsiinsä kunnilta niiden perustuslailla säädetyn oikeuden päättää itsenäisyydestään. Ellei käsky riitä, käytetään painostamiseen keksittyjä kriteerejä ja pitämättömiä perusteluja, kuten pelinappulaksi otettu vakava huoltosuhde.

Poliittisia intohimoja on toteutettu näin aina ennenkin. Nykyisessä kriisien sekamelskassa olisi kuitenkin valtioviisasta pitää ainakin pakkoremontissa tauko, ja vapauttaa koko maa rakentamaan perättyä kasvua ja turvallisuutta.

Tätäkin vaarallisempaa koko suomalaisen hyvinvointivaltion kannalta on veran alla taputeltu metropolipolitiikka. Se ei huomioi mitenkään maankäyttö- ja rakennuslakia (MRL), jonka eduskunta on vastikään säätänyt nykyisen alue- ja yhdyskuntarakenteen turvaksi ja hyvinvointiyhteiskunnan jatkumiseksi koko maassa pääkaupunkiseutu mukaan lukien.

Ratkaisevaa on nyt lausuntakierroksella oleva Uudenmaan maakuntakaava. Mikäli tämä MRL:n ylimielisesti torjuva kaava hyväksytään, antaa se pääkaupunkiseudulle laillisen oikeuden jakaa Suomi kahtia perustamalla metropolista valtion valtiossa. Hanke rahoitetaan vähentämällä kuntien valtionosuuksia ja kasvattamalla kaikkien nyt kiroamaa julkista velkaa.

Tavoite on rakentaa Suomi uudelleen niin, että metropolissa asuu v. 2035 kaksi miljoonaa asukasta. Työikäiset ovat tervetulleita.

Maan huoltosuhde ei parane, taakka vaan sälytetään toisten harteilta. Kehä-kolmosen ulkopuolinen laaja tuotanto-Suomi vaietkoon ja tehköön enemmän rahaa pienemmin kustannuksin tuotantoa kasvattaen ja hyvinvointia nostaen. Kun ilmapallo ennen pitkää puhkeaa ja kirstumme tyhjenee pahiten pääkaupunkiseudulla, vaaditaan EU:lta tukea Välimeren maiden tapaan. Onneksi viiden miljoonan asukkaan Suomelle riittää hieman pienempi summa kuin luvattoman monien kymmenien miljoonien kansakunnille pankkeineen.

Metropolilaki koskettaa siis jokaista suomalaista. Kuntaministeri on nimittänyt sitä valmistelevaan työryhmään itsensä puheenjohtajaksi sekä jäseniksi kuntakartta-arkkitehti Jan Vapaavuoren, pääkaupunkiseudun kuntajohtajat sekä porilaisen kansanedustaja-ministeri Krista Kiurun, joka edustaa 90 prosenttia maasta ja sen neljää miljoonaa suomalaista. Tämä laki vahvistetaan nykykäytännön mukaan valtioneuvostossa eduskuntaa vaivaamatta. Perusteluksihan riittää hyväksytty maakuntakaava.

Ainakin Suomen Pankilla, maakuntaliitoilla, kuntaliitolla, EK:lla, Suomen Yrittäjillä, kauppakamareilla ja MTK:lla on terästäytymisen paikka ja osoittaa tarpeellisuutensa. Ja oikeuslaitoksella.

Mikä ei ole oikein, ei ole lakikaan. Jos valtiovallan eliitti uhmaa ja kiertää voimassaolevia lakeja, kuinka voidaan vaatia lainkuuliaisuutta virkamiehiltä ja tavallisilta kansalaisilta?

Kuinka talousrikollisuus saadaan kuriin? Kuinka vahvistetaan ihmisten ja alueiden laillista tasa-arvoa?

Kuinka kansalaiset saadaan luottamaan suomalaiseen oikeusvaltioon?

Eikö itänaapurin järjestelmä lainkaan askarruta? Kokemus puuttuu, mutta myös oma lähihistoria ja päivittäinen uutisointi eri maanosista, kapinointi ja ympäristöongelmat mukaan lukien, tuntuvat jääneen nimitetyltä ylimmältä johdoltamme omaksumatta.

Laillisuutta kunnioittava Suomi pysyy yhtenäisenä, menestyy ja voittaa vaikeimmatkin kriisinsä.

Esko Eela
teollisuusneuvos
Säkylä

Mitkä ovat taloutemme tukijalat tulevaisuudessa?

Talvivaaran vesistöongelmat ja ulkomaalaisille luisunut kaivostoiminta alkavat puhuttaa kansaa. Keskustelua käydään ympäristövaikutusten arvioinnin tehneiden ammattitaidosta.

Kaivosyhtiöt ovat palkanneet lupa-asioiden hoitoon ympäristöhallinnossa toimineita virkahenkilöitä korkealla palkalla. Toimilupien komplisoitu hidas käsittely on syy, miksi yritykset ovat ratkaisseet asian näin.

Eikö hallintomme toimi, kun pesänlikaajat vihreiden Satu Hassi ja kokoomuksen Sirpa Pietikäinen ylittivät hyvän maun rajan ja kantelivat EU:n komissiolle?

Pääomapula ei riitä syyksi, miksi ulkomaalaiset saavat mineraalit ilmaiseksi. VTV:n mukaan EU:n talouskriisi maksaa jo nyt 35 miljardia Suomelle.

Ulkomaalaisyhtiöiden mineraaleista saamat voitot ovat jääneet huomiotta. Valtiovalta on katsonut, ettei tueta eikä rahoiteta suomalaisia toimijoita, vaan se antaa kaivostoiminnan veloituksetta ulkomaisille yrityksille.

Milloin se luopuu metsistään ilman kantohintaa, kun työ jää suomalaisille? Valtio rahoittaa mieluummin korruptoituneita velkaisia Etelä-Euroopan maita kuin suomalaisyrityksiä kaivannaisalalle.

Itse aiheutettu kustannusten nousu syö kilpailukykyä niin, että investoinnit Suomeen supistuvat edelleen. Kilpailukyvyn heikkeneminen on tehnyt kauppataseesta negatiivisen. Vuoden 2000 (+ 13 prosenttia) BKT:sta kauppatase laski alijäämäiseksi (- 3 prosenttia) vuoteen 2011.

Kauppataseen alijäämä johtaa velkaantumiseen. Teollisuustuotanto supistui vuodentakaisesta tammi-toukokuussa 3,3 prosenttia. Teollisuuden tilausten arvo supistui tammi-toukokuussa 9,2 prosenttia, metallin peräti 14,2 prosenttia vuoden takaisesta.

The Boston Consulting Groupin selvityksen mukaan tehdasteollisuuden kiinteän pääoman investoinnit Suomeen ovat kutistuneet 870 M euroa kymmenen vuoden aikana ja ICT-alan 210 M euroa. Elektroniikka-alan murroksen vuoksi T&K-investointien määrä on romahtamassa. Samaan aikaan suomalaisyritysten suorat investoinnit ulkomaille nelinkertaistuivat.

Talouskehityksen tavoitteena tulee olla maassa pysyvän teollisuuden toimintaedellytysten turvaaminen.

Kustannuskuri ja rahoitusmahdollisuuksien tuntuva parannus rohkaisevat teollisuusinvestointeihin.

Kotimaan tuotekehitysavustuksin saavutetut tulokset menevät yritysten mukana nouseviin maihin veloituksetta. Sähköinen reaaliaikainen tiedonsiirto on kostautuvampaa kuin teollisuusvakoilu.

Valtio on myynyt omaa teollisuuttaan pilahintaan ulkomaisille sijoittajille, jotka siirtävät täältä keräämänsä voitot lainojen hoitokustannuksina ulkomaille Suomen verottajan ulottumattomiin, mutta jätteet jäävät sentään tänne.

Kilpailukyvyn edellytys maltillisen palkkapolitiikan ja tehokkuuden lisäksi on, ettei raaka-aineiden ja energian hintaa nosteta turhilla vihreillä veroilla. Kuljetustuen poistuminen ja polttoaineen hinnannosto olivat kova isku syrjäseutujen yrityksille.

Tullessaan voimaan Itämeren rikkidirektiivi rasittaa vähän jalostetun, mutta tilaa vievän vientituotteen, kuten sahatavaran kilpailukykyä ja talouden kehitystä.

Alpo Ylitalo
Kokkola

Saunakukka moneen tarpeeseen

Pelto kylvöksen päällä aivan valkoisenaan saunakukkaa. Mieti sen nimeä ja mikä sen tarkoitus on ekologiassa. Mistä tuo nimi kansankielessä juontuu? Voisiko sillä oikeasti olla käyttöä?

Sauna. Niinpä teen saunakukkavastan. Käsittelen sitä saunassa kuin koivuistakin. Ropsuttelen nahkaani löylyssä. Miten kivalta kukkien nuput tuntuvat iholla.

Kylvettyäni saunan jälkeen iho tuntui pehmeälle. Samoin seuraavallakin kerralla. Saunottu kukankorsi on kuultavan kauniin värinen. Voisi vaikka jotain kudosta tehdä.

Seuraava ahaa-elämys. Kuiva kesä on tuonut muurahaisia, niitä pieniä mauriasia joka paikkaan. Rappukiville. Niinpä taas saunakukka luutaa hiertää päälle. Jättää siihen ja murkut on kadonneet.

Siis sopii muurahaiskarkotteeksi. Jotain tosikäyttöä olisi saatava.

Mitä sanoo kansanperinne kukankäytöstä? Ehkä lehden sivuilla voisi ottaa kantaa.

Ritva Salonen
Mäntsälä

KARI SALONEN

Saunakukka sopii moneen tarkoitukseen, kirjoittaa Ritva Salonen.

Taas se alkaa

Suomalainen kateus on ehtymätön luonnonvara. Useina syksyinä meidän Herramme muurahaiset ovat pystytelleet varsinkin Pohjois-Karjalassa ja Lapissa metsiin varoitustauluja thaimaalaisille marjanpoimijoille.

Tauluissa kerrotaan, että marjat ovat vain suomalaisia varten. Pääkallokuvilla pelotellaan.

Sama älyttömyys on taas tulossa.

Koko talven peräkamarin pojat ovat kyläkunnan kaljakuppilassa kavereiden kanssa kadehtineet metsissämme äkkirikastuneita, Pattayalla joutilaina makaavia marjanpoimijoita, ja suunnitelleet uusia tauluja.

Siinä on sitä elämän suolaa. Itse nämä neropatit eivät metsään mene muuta kuin tauluja pystyttämään ja metsäautoteille puomeja virittelemään. Miksi he eivät itse poimi mehufirmoille marjoja, jos se kerran on niin hyvä bisnes, että sitä kannattaa päätyönään kadehtia?

Nyt nämä neropatit ovat saaneet selustatukea. MTK on ottanut kantaa poimijoihin. Järjestö haluaa kaupalliseen marjastukseen ja koiravaljakkosafareihin tarkemmat säännöt.

Todella pienet ovat suuren järjestön huolet.

Oikein lainsäädäntöä kaivataan.

Pitäisikö passi olla mukana metsään mentäessä, että pystyy tarvittaessa todistamaan kansalaisuutensa? Pitäisikö jotenkin todistaa sekin, poimiiko itselleen vai meinaako myydä ihan koko ämpärillisen poimimiaan puolukoita? Sillä lailla!

Ympäristöministeriö ei lakeihin lämpene. Siellä on tolkku vielä tallessa.

Pohjois-Suomessa koiravaljakkosafarit aiheuttavat närää melun ja jätösten takia.

Vain valjakkokoirat haukkuvat ja niiltä tulee metsään jätöksiä. Talojen koirathan eivät hauku. Ne käyvät tarpeillaan talon lantalassa. Porot, hirvet, karhut ja jänikset käyvät huussissa Venäjän puolella?

Onneksi ei peräkamarin pojilla eikä MTK:lla ole tässä ajassa isompia murheita. Metsiemme sadosta noukitaan vuosittain vain 5–7 prosenttia. Marjoja ja sieniä riittää ihan varmasti jokaiselle, joka viitsii metsään mennä.

Pitäisikö vanha sananlasku ainakin Pohjois-Karjalassa ja Lapissa muuttaa muotoon: Kateus vie kalatkin järvestä, mutta jättää onneksi marjat metsään?

Jarmo Jääskeläinen
Jyväskylä

Kiitos Oodista emännälle!

Kun isäntä emännälleen
kiitosta jakaa,
se varmaankin pitkän,
yhteisen elämän takaa!
Kun toista ei tiukkoihin
kahleisiin liitä,
ei pahoja sanoja itselleen
niitä.

Yhteinen elämä, arki ja työt
yhteiset hetket, juhlat ja yöt!
Omat ystävät, harrastukset
kun toiselle suo,
se omaankin elämään
rikkautta tuo.

Kun toista ei vahdi kuin
vaaniva haukka,
eikä juokse maailmalla kuin
hevosen laukka,
vaan hellyyttä toiselle
päivittäin jakaa,
omankin onnensa elämässään takaa!

Emännän runosuoni näin
navetassa taas sykkii,
vaikka yksin usein lehmien
vieressä kykkii.
Kiitokset kaikille isännille
tahdon näin antaa,
jotka emännilleen sydämen
rakkautta kantaa!

Merja Ylitalo
Sastamala

Lomaa ja kestävää kehitystä

Yleisradiossamme viettivät ”Kesävierailujen iltaa” ja vierailuja netin kautta tulvi, ja puhelimitsekin tuli ohjeistusta ja neuvoa. Tuntuu olevan opetusta ja viisautta kaipaavaa tuo ”älyeliitti”.

Mökkejä täällä yli 60 000 makean veden altaan ja suolaisemman murtovesirannikon maassa lienee yli 500 000, osa pakopirttejä myös metsäautoteitten takana käen ja koppelon reviireillä, piilossa netti- ja bittimedialtakin. Iloisessa ja huumorihenkisessä kanssakäymisessä periaatteessa lienee noin 20 prosenttia väestöstä ja nuo kesävierailijat lisäksi.

Eli 30–40 prosenttia kansasta on sitä raha- ja omaisuushenkistä ”aatelia”, jonka hiilijalanjälki on maailman suurin kahden asunnon myötä, joka liikkuu kuin tuskassa maastureillaan, joita varten pääteitten hoito tapahtuu maaliskuulta alkaen, ja mökkitiet antavat työtä maalaisille ja tuloa kyläkaupoille, missä niitä vielä onkin?

Mediakin keskittyy tuon reilut puoli vuotta palvelemaan yksinomaan tuota lomailevaa, lähinnä pääkaupunkiseudun työpaikat miehittävää väkeä.

Se mitä joskus kaivattiin ”Ilmatieteeltä” heinätöihin poutaennusteeksi ja kelihoidoksi ruokahuoltoa varten, on täysin valjastettu vähempitöisen lomailijan ja turhan palvelun tarpeisiin ja lentelyynkin. Ei siinä ilmastonmuutos saatikka kestävä kehitys paina mitään vaa’assa. Maa tuntuu olevan hallussa. Kevyt kesäpuuhastelu mediassa on osoitus politiikan urbanisoitumisesta kuten mm. kuntaremontti.

Maaseutu on lähinnä ”saastuttaja” ja vanhustyötä tuottava ja lomalaisia ruokkiva, josta palvelut etäännytetään eikä se ”työllistä”. Ruoka ja hiilisaaste on merkityksetön sivuseikka.

J. Ruokoja
maalainen
Laihia

Kirjoita napakasti

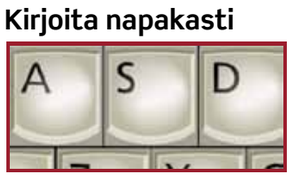

- Maaseudun Tulevaisuuden Lukijalta-sivu yksi lehden luetuimmista osastoista. Sivulla käydään vilkasta mielipiteidenvaihtoa monista tärkeistä ja ajankohtaisista aiheista.
- Kaikkia tarjottuja kirjoituksia ei pystytä julkaisemaan. Uuden näkökulman löytäminen ja aiheen ajankohtaisuus johtavat useimmiten kirjoituksen julkaisuun. Samoin kirjoittajan esiintyminen omalla nimellään nimimerkin sijasta.

Kiitos oodista, Jarmo!

Kiitos Jarmo Suhoselle Oodista emännälle! (MT 16.7.) Kehystän keittiön seinälle kannustukseksi!

yksi emäntä

Upea runo, Jarmo Suhonen! Otan sen talteen!

Miniä

Kaunis kiitos Jarmolle oodista! Hippusen itselleinkin omin, vaikka sanoja toisia kuulla saan, vaikka ihan kelpo minäkin.

Savolaisemäntä

Siinäpä ohjetta meille kaikille – runo sai ihan kyyneliin!

Arvostettu miniä

Espanjanko malliin?

Liisa Jaakonsaari aamu-TV:ssä: jos kaikki tekisivät kuten Suomi, eihän tästä (EU) tulisi mitään. Entä jos kaikki tekisivät kuten Kreikka ja Espanja?

Ei nimimerkkiä

Paskoo

Miten kaasutus muuttaa eläinperäisen kasvisperäiseksi? Hevon paskat! Ruotsi voitti taas 2 -0. Voi elämän kevät ja satakielen laulu.

Näitä päättäjiä...

Turve kuumentaa

Vilu tulee Viinasellekin talvella aurinkoenergialla (MT 18.7.). Tosin ministerin eläkkeellä pääsee talveksi etelänmaille...

Ei nimimerkkiä

Voiskos Iiro taitavana sanaseppona tehdä muistelon Fukushiman ydinkatastrofista?

Valeministeri

Ensimmäistä kertaa kokoomus hyökkää rehellisiä suomalaisia yrittäjiä vastaan. En enää ikinä äänestä kokoomusta.

Turvenuija

Kokoomusviljelijät; lukekaa Iiro-pojan teksti. Oi sitä Aatteen paloa ja järjen valoa.

Sammumaan päin

Marjanpoimintaa

Saisko marjat halvemmalla karhuilta kuin thaikkupoimijoilta? Kas siinä pulma, vaikka onhan niitä isompiakin.

Mauton jogurtti

Logiikka koetuksella

Ottaisitko sinä velkaa lainataksesi rahaa samaan maamiesseuraan kuuluvan kaverin pankille?

Kohta paukkuu vasara

Maasta eletään

Suomi on aina elänyt maa-ja metsätaloudella ja tulee aina elämään. Nämä muut nokia, kaivos jne. ovat ohi menevä ilmiö. Niiden varaan ei voi luottaa.

Ei nimimerkkiä

Koreuden lähde

Liki 200 vuotta on ollut nähtävillä, miten maatilojen pihapiirin koreus on ollut verrannollinen lähinnä tilan metsätalouden suomaan ”maataloustukeen”.

Ei nimimerkkiä

Lisää, lisää valkuaista

Ettei vaan kävis taas niin ,että vientirehuvehnästä maksetaan enemmän kuin kotimaan valkuaispitoisesta leipävehnästä.

Ei nimimerkkiä

Ota kantaa tekstiviestillä

- Harmittaa, suututtaa, ilahduttaa, ihmetyttää?
- Jaa mielipiteesi muiden lukijoiden kanssa lähettämällä se tekstiviestillä numeroon 173 172.
- Viestin enimmäispituus on 160 merkkiä ja yhden viestin hinta 50 senttiä.
- Viestin alkuun tunnus MT LU.

VIERASKOLUMNI

Kerran viidessä vuosikymmenessä

Eduskunta aloitti eilen ja jatkaa tänään Euroopan taloustilanteen ja Espanjan tarvitsemien tukitoimien käsittelyä. Kyseessä on ensimmäinen kerta viiteenkymmeneen vuoteen.

Viimeksi vuonna 1962 elokuussa eduskunta kutsuttiin koolle kesätauolla. Silloin aiheena oli maatalouden tukipolitiikka.

Tukipolitiikasta nytkin on kysymys.

Päättäjät Suomessa ja maailmalla ovat äärimmäisen vakavien kysymysten äärellä. Vuonna 2008 alkanut finanssikriisi ei ole ohi, eikä sitä ole voitettu.

Niskalenkkiä markkinavoimista ei ole nähty. Tilanne on nyt päinvastoin uudelleen yhtä vaikea kuin syksyllä 2008, tai jopa vaikeampi.

Vuonna 2008 oli osoitettavissa elvytyksen tie, jota kulkien maailmantalouden pysähtyminen voitiin estää. Maailman valtiot, Yhdysvallat ja Kiina etunenässä, avasivat rahahanojaan valtaisalla ohjelmalla, joka piti talouden pyöriä liikkeellä ja pelasti työpaikkoja.

Elvytyksestä huolimatta taloudet supistuivat ja työpaikkoja menetettiin enemmän kuin koskaan sitten suuren 1930-luvun laman. YK:n Työjärjestön ILO:n raportin mukaan jopa 50 miljoonaa työpaikkaa on hävitetty vuoden 2008 finanssikriisin jälkeen.

Kriisi jatkuu edelleenkin. Nyt painopiste on siirtynyt Eurooppaan.

Valtiot ovat velkaantuneet rajusti lisää ennen muuta sen takia, että taantuma on monessa eteläisen Euroopan maassa muuttunut lamaksi ja se syö valtioiden verotuloja.

Yritysten ja kotitalouksien vaikeudet sekä kiinteistökuplien puhkeaminen monissa maissa Suomen 1990-luvun tyyliin ovat puolestaan syöneet pankkien taseita. Seurauksena on pankkikriisejä ja uhka koko Euroopan rahoitusjärjestelmälle.

Euron ulkopuolella oleva Britannia on ajautunut sekin taantumaan. Talous on supistunut jo puolen vuoden ajan. Tähän nähden Suomen kahden–kolmen prosentin kasvulukemat ovat suorastaan mykistyttävät.

Tilannetta pahentaa se, että myös Euroopan ulkopuolinen maailma on vaikeuksissa.

Maailman valuuttarahaston tämänviikkoinen raportti on paljon puhuva. Yhdysvaltain talous ei ole päässyt kestävälle kasvu-uralle. Yhdysvallat jatkaa voimakasta velkaantumistaan. Valtionvelka on sadan prosentin luokkaa kansantuotteesta.

Suuruusluokka on sama kuin monien pahasti velkaantuneiden Etelä-Euroopan maiden velka-asteet. Yhdysvaltain talouden kuva ensi vuodelle on aivan auki.

Kiinan talouskasvu hiipuu sekin. Lukemat ovat tietysti edelleen suuria, mutta seitsemää prosenttia on Kiinassa pidetty minimirajana, joka takaa yhteiskuntarauhan. Japanissa velka on valmiiksi kaksi kertaa vuotuinen kansantuote.

Muu maailma toivoo nyt hartaasti, että eurooppalaiset löytävät tien ulos kriisistä. Obaman iltarukouksen alku taitaa kuulua niin, että Anna Herra Euroopalle valoa ja järkeä ratkaista ongelmansa, jotta he eivät kaada jo ennestään täynnä olevaa amerikkalaista venettämme.

Euroopan tarpominen vaikeuksissa jatkuu myös Espanjan tukipäätöksen jälkeen. Rahoitusjärjestelmämme häiriötila tulee jatkumaan ja Etelä-Euroopan maiden valtionlainojen korot pysyvät korkealla.

Suomi saa omalle Espanja-takaukselleen vakuudet. Se rajaa suomalaisille veronmaksajille tulevaa riskiä. Valtiovarainministeri Urpilainen on toimissaan osoittanut poikkeuksellista, lähinnä pohjalaista sukujuuria olevaa, peräänantamattomuutta. Se toimii suomalaisten hyväksi.

Vakuudet antavat turvaa Kreikka- ja Espanja-riskeille. Vakuudet eivät kuitenkaan anna turvaa, jos eurooppalainen rahoitusjärjestelmä romahtaa. Se riski on edelleenkin olemassa.

Voi hyvin olla, että emme ole vielä nähneet pahinta.

EERO HEINÄLUOMA
on SDP:n kansanedustaja ja eduskunnan puhemies.

eero.heinaluoma@eduskunta.fi

VIIKON KYSYMYS

Tunnetko häijyn eläimen?

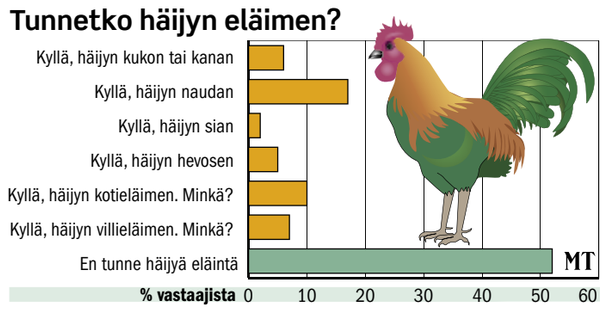

Ihmiset ovat eläimiä häijympiä

Maaseudun Tulevaisuuden lukijoilla menee eläinten kanssa hyvin. Yli puolet vastanneista kielsi tuntevansa häijyjä eläimiä. Hieman yllättäen keskustelijat kertoivat ihmisten olevan toisilleen susia lampaiden vaatteissa. Esimerkiksi Sinttu kertoo, että ainoastaan ihmiset voivat olla häijyjä.

Laihian emäntä kertoo jopa lähipiiristä löytyvän häijyyttä. ”Kyllä meillä häijy kotieläin löytyy. Tuossa se sika röhköttää sohvalla ja katselee tangomarkkinoita. Huomenaamulla taas röhkii ja kimittää minkä suustansa jaksaa... Onneksi on näin lauantaina sen verran tuiterissa ettei enää pystyyn pääse.”

”Ihmisen, tietysti, se on häijyin kaikista ja tarkoituksella. Useimmiten eläimen ”häijyys” on seurausta siitä”, kommentoi Ihminen.

Nimimerkki Reponen tunnustaa olleensa eläimelle tarkoituksella häijy: ”Häijy eläin? Minähän kukkoa kiusasin, ja viimein se juoksi nokkimaan nilkkojani. Oli sillä luonnetta vahtia kanalaumaansa.”

Narsisti kertoo, ettei tunne häijyä elukkaa, mutta kyllä häijyn naapurin.

Nimimerkki Villieläimet häijy- ja kertoo pelkäävänsä komodonvaraania. Voimme lohduttautua sillä, että todennäköisyys sen kohtaamiseen on Suomen luonnossa melko olematon.

”Häijy villieläin on sellainen, joka käy heti päälle ja käy käsiksi. Niitä on monia kuten punkki, paarma, hyttysissäkin on sellaisia. Täytyy muistaa, että pienimmät ovat usein häijyimpiä!”, kommentoi Tivi-faari koon vaikutusta luonteeseen.

Lukijat tuntevat myös muutaman häijyn kotieläimen.

”Lapsuudessani naapurissa oli häijy hevonen. Se laidunsi uimarantaan menevän tien varrella ja uimaan meno oli aina vähän jännittävää, hevonen ryntäili kohti ja kävi näykkimässä. Kerran se pureskeli veljeni kellon ja sisareni uuden hellemekon, jotka oli jätetty rantaan kivellä uintireissun ajaksi”, muistelee Putte.

Lopuksi Maalaisimmeinen kertoo varmasti paikkansapitävän huomion: ”Eläin ei ole häijy, vaan sillä on jokin syy olla häiriintyvästi käyttääntyvä. Emme vaan osaa tulkita syytä ja seurauksia mistä se johtuu.”

Löytyykö citykaneja?

Tällä viikolla kysymme oletko nähnyt citykaneja. Viikon kysymykseen voi vastata lehden nettisivuilla.

ANTTI HIRSAHO